

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *G. S.*

Cím: *Két kiállítás.*

Forrás: *Új Magyarország*

Bp.
(Hely)

1944. II. 9.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

708

Hely

Idő

"1944"

Személy

Két kiállítás

Az Alkotás-művészében Barcsay Jenő festőművész ad számot az érdeklődőknek elmélyült művészetéről. Barcsay nem a pillanatok, nem a futó élmények festője. Minden vászna az érett férfi életfelfogását, a világról és jelenségeiről leszűrt értékelését példázza. Expresszív művészet ez, minden minden víziótól, vagy felesleges hisztériától. Olajképeinek, pasztelljeinek színezése a barbizoni iskolára emlékeztet, de a szín, az atmoszféra és az ember csak tizedrangú szerepet játszik nála. A tárgyak lényegének, testiségének érzékeltetésében a hangsúly a szerkesztés szigorú szabályain van. A megjelenítés célját, nem egy helyen tanulva a kubizmus útmutatósaiból, a természeti formák átalakításával, azoknak zárt mértani idomokká való levezetése útján akarja elérni. Szentendrei képein a téglalap vagy négyzet alakját követő síkator háttömbjeit a nála sajátosságos szivárványos boltozattal fogja össze zárt egésszé. A konstrukció szigorú szabályai a festői lendület javára tájképein engednek valamelyest. A szerkesztés zártága azonban itt sem lazul meg teljesen, s zárt egésszé fogja össze a testiségükben súlyos barázdákat, rögöket. A művész, hogy az általa érzett, s értékelt természetet, annak misztikumát könnyebben szemléltesse, képeinek tárgyát megfosztja látható testi mivoltuktól, s olyan természetet hoz létre, amely az eredetihez csak gondolati tevékenység útján felismerhető módon hason-

lít. A szerkesztés zártágával, képeinek drámai, robusztus erejét a legvégsőkig fokozza. A konstrukció szilárdsága csak legújabb képein enyhül erősen, hogy helyet adjon a fény és a színek játéknak. Színes krétarajzain a derű, a játékoság és a jókedv légius ábrázolásával bizonyítja be, hogy a nagy kompozíciók komor fegyelmesség mellett a művész mestere a gyöngéd poézisnek, a játékos lírának is. Barcsay Jenő szokatlan, nálunk járattalan utakat követő stílusa elmélyülést kíván a nézőtől. Művészete, melyhez rokonulót a magyar festészetben aligha találunk, minden bizonnyal felkelti idej gyűjteményes kiállításán is a megérdemelt érdeklődést.

*

A Műbarátban Szobotka Imre festőművész és Szandai Sándor szobrászművész rendezett kiállítást. Szobotka Imre elismert klasszikus nagysága immár az élő magyar piktorának. Kiállításokon gyakran találkozunk festményeivel. A tárlatlátogató mégis élményként könyvelheti el, hogy a Műbarátban most seregszemlét tarthat a művész néhány éves munkássága fölött. A Balaton-part, a dunai tájak, s falusi utcasorok mély, igaz lírával elevenednek meg ecsetje alatt. Képeinek dús vegetációján lágy fény- és színhatásokkal játszik. Vízfelületeinek az ég színét visszatükröző azurkékje megkapó harmóniában ölelkezik össze a fák, cserjék és bokrok gazdag

zöldjével. Tónusai szinte kifogyhatatlanok. A természet szépségeibe mélyülő, a folyók, ligetek és hegyek bájában elfelejtkező művészet ez, amelynek dús vegetációját

melegebbé, közvetlenebbé és nemesebbé teszi a mindenre szétáradó fény- és nap-sugár.

Szandai Sándor szobrai méltó módon sorakoznak Szobotka Imre képei mellé. Labdázó gyerekei plaszticitásukkal, spontán kifejezésükkel keltik fel a figyelmet. Sikerültek apró bronzszobrai, Lovasbrónza és Siremléke. G. S.

086